

Назив дела; ДУХОВО ДЕТЕ Соња Хартнет:

Наслов дела: **Перце и Мали Принц**

Кад сам био у првом разреду добио сам да пишем састав *Писмо Малом Принцу*. Уз помоћ маме прочитао сам ту необичну књигу и одмах заволео њеног главног јунака, због његове доброте, критичког става према досадном свету одраслих и љубави према ружи. Сада, осам година касније, сусрео сам се са романом *Духово дете*, које у неким стварима подсећа на Егзиперијев роман, али се од њега доста и разликује.

Духово дете је, као и Мали Принц, филозофска фантастична прича о љубави, одвајању, сукобима маште и стварности, борби између добра и зла, о путовањима, сновима, болу и трагањем за смислом живота. Меги, главна јунакиња незваном госту – дечаку прича узбудљиву али тужну причу о свом одрастању. Пресудни догађај у њеном животу је сусрет са необичним, тајанственим, полудивљим младићем Перцетом у кога се заљубљује и с којим одлази да живи у кућици у шуми, на велико незадовољство својих родитеља.

Перце је као и Мали Принц веома чудан, делује као да се „скротрљао са неке звезде“, не хаје за материјалне ствари и цивилизацију. Али, за разлику од златокосог дечака, Перце је безосећајан, хладан, неостварен, неверан својој љубави и, што је најстрашније, нема никакав циљ пред собом. Мали Принц све време, по целом Свемиру, трага за пријатељима, док Перце људе одбија.

Меги је такође необична девојка, она није хтела да се уда за неку добру прилику, изабрала је да живи са особењаком, а кад ју је оставио, није се предала већ је купила једрилицу и опловила цео свет у потрази за вољеним бићем иако је знала да га тиме неће вратити. Међутим, поновни сусрет са Перцетом је важан за њу јер тада она схвата колико су они различити: он трага за вечним миром и утехом а Меги је увек за борбу и акцију (она каже : „Живот служи за кретање и стварање!“ каже). То ће и касније показати тако што ће као болничарка помагати рањеницима а потом, као очни лекар, болеснима враћати вид

Мали Принц је кроз своја путовања открио и спознао шта је право пријатељство и шта је љубав, колико вреди живети и волети. Меги је пак кроз своја путовања открила да је слобода важнија од љубави и да човек против туге треба да се бори радом.

Ипак, ма колико се поруке ове две књиге разликовале, оне обе у мени стварају исту слику: Ухватили сте рањену птицу, помогли јој да оздрави, и она сада поново може да лети. Вама је тешко да се растанете, а њој би било ужасно у кавезу. Иако вас она воли, морате је пустити да оде и треба да будете срећни што она слободно лети, где год да је.

Тако су се на крају обе приповести осећали и пилот, пријатељ Малог Принца, у пустињи и стара докторка Матилда, у својој кући која је мирисала на смрт.

Име и презиме: Душан Кангетхе 8. Кућна настава
Основна школа „Др Драган Херцог“
Наставник: Наташа Војиновић
Број телефона: 0604485766
Маил адреса: dusanovicprvi@gmail.com